

Det mesta verkar dock tala för att det blir någon form av avtal mellan valsegrarna, islamisterna, och militärrådet. Någon form av maktindelning som innebär betydande steg mot demokrati, men med små eller större inslag av fortsatt särställning för militären.

För socialdemokraternas del är det en viktig utgångspunkt att målet ska vara en total maktförflyttning till den civila arenan. Frågan är dock om deras krav kommer att uppfyllas under 2012, eller om det kommer att ta längre tid.

Mycket är mycket osäkert om den kommande utvecklingen i Egypten. Starten på revolutionen kan sannolikt i huvudsak sägas komma från välutbildade ungdomar i Kairo, Alexandria och andra storstäder i landet. Det var en relativt väl organiserad och planerad revolution som startade den 25 januari. Efter den första revolutionsvågen har den grupp som protesterar, framförallt på Tharir-torget i allt högre utsträckning kommit att bestå av fattiga människor som genom den första revolutionsvågen såg att det fanns ett alternativ till den rådande hopplösheten.

Det socialdemokratiska partiet fanns på torget redan från början.

- Det är viktigt att vi stannar där och inte ger upp, utan slåss för alla dem som finns där och deras intresse, sa Hanna Aboulghar bland annat och fortsatte:

- Vi tror inte så mycket på islamisterna, men vi tror på folket. Så länge Tharir-torget finns, så finns det möjligheter. Tar islamisterna demokratin från oss, så är det bara att gå ner på torget igen.

För det nybildade socialdemokratiska partiet handlar det nu dels om att fullfölja valrörelsen med den tredje valomgången, som hålls i januari, att ta ställning till hur de ska förhålla sig till krav och ställningstaganden från valens segerherrar och inte minst att fortsätta organiseringen av partiet.

- Det är viktigt att vi blir väl organiserade, sa Hanna Aboulghar. Vårt parti ska inte vara toppstyrt, allt handlar inte om Kairo.

När det gäller framtiden är striden knappast avgjord, den har snarare huvudsakligen bara börjat.

- Vi kommer att ha många strider de kommande åren, sa Hanna Aboulghar. Revolutionen har dock tydligt redan stärkt kvinnornas ställning i Egypten. Vi har betalat priset för vår frihet. Den friheten kommer inte islamisterna att kunna ta ifrån oss utan att det blir nya protester. Revolutionen är inte över.

Socialdemokraterna i Egypten - nybildat parti som hoppas på demokrati

Foto: Ulf Carmesund

tro och
solidaritet

Socialdemokraterna i Egypten - nybildat parti som hoppas på demokrati

Den 25 januari 2011 hade det Egyptiska folket fått nog. En revolution - som fortfarande pågår - inleddes på Tharirtorget i Kairo, i Alexandria och på flera andra ställen i landet. Mubarak har störtats, och nu leds landet av ett Militärråd, samtidigt som val till parlamentet just nu pågår.

Broderskapsfonden, var i december 2011 i Kairo för att delta på Civitas konferens om det civila samhället och den arabiska våren. Då träffade de flera representanter från olika delar av de revolutionära organisationerna i Egypten, bland annat det nybildade Egyptiska socialdemokratiska partiet. Det är fascinerande att lyssna till hur man nu från grunden bygger en socialdemokratisk rörelse, och också lärorikt att höra om de många turerna mellan det styrande Militärrådet, deras rådgivande organ, brödraskapet och de många revolutionära organisationerna på Tharir, och hur de parallellt med oroligheter och upplopp har någon form av förhandlingar och diskussioner om hur utvecklingen ska föras vidare.

Vid ett av mötena träffade Broderskapsfonden Hanna Aboulghar, aktiv i det Egyptiska socialdemokratiska partiet, som hade mycket att berätta om partiets arbete och tankar inför framtiden.

Först några ord om det nybildade Egyptiska socialdemokratiska partiet. Det bildades den 18 mars 2011. Sedan dess har man påbörjat uppbyggandet av partiet och att organisera sig, liksom självklart också registrera sig inför det pågående valet till parlamentet.

Egypten är ett stort land. Omkring 85 miljoner invånare. Alltså närmare tio gånger så stort som Sverige. Trots att landet är så stort, så finns partiet nu organiserat i hela Egypten. De har svårast att organisera sig i de norra delarna av Egypten, eftersom islamisterna är starka där. Det socialdemokratiska partiet i Egypten är för en sekulär – alltså inte religiöst grundad – stat. Samtidigt är många troende, självklart oftast muslimer, men också kristna kopter finns i partiet.

I valet har socialdemokraterna ingått en koalition med två andra par-

tier, med ungefär samma agenda som socialdemokraternas. Från början var alla sekulära partier inbjudna till koalitionen, men en del partier valde istället andra konstellationer. Alla partier har av naturliga skäl en kort historia. De fanns helt enkelt huvudsakligen inte före revolutionen. Det gör att sökandet efter ideologisk hemvist a lá västeuropeiskt snitt kan svänga fram och åter en del.

Valet till parlamentets underhus genomfördes under vintern 2011-2012. Det muslimska brödraskapets parti och de än mer konservativa Salafisterna fick ett mycket stort stöd, när Egyptierna själva fått bestämma den politiska sammansättningen på parlamentet.

Socialdemokraterna har dock fått ett rätt blygsamt stöd, och har nu ett femtontal parlamentsledamöter, med båda könen representerade och såväl muslimer som kristna i den kommande parlamentsgruppen. Hanna är dock tydlig med att partiet respekterar valresultatet, även om det inte gick riktigt som de hade velat.

Största parti är ”Freedom and justice party”, som är muslimska Brödraskapets politiska gren, som fick omkring 45 procent av rösterna. Näst störst är Salafisternas parti. Med omkring 20 procent Salafisterna är högerorienterade och mycket konservativt muslimska, medan Brödraskapet nog närmast kan jämföras med ett med moderat religionsorienterat parti. Kanske är Kristdemokraterna en rimlig jämförelse med Brödraskapet i svensk politik?

Brödraskapet och Salafisterna är under alla omständigheter tillsammans valets vinnare, och de kan båda räknas in bland de islamistiska partierna. Salafisterna var emot revolutionen. Enligt deras idé ska man inte säga mot staten, utan istället be för ledaren, om man tycker han borde bli bättre.

Egypten har under många år varit en diktatur. Dessutom har militären en särställning på ett sätt som är lite svårt att förstå. Deras budget är hemlig. Militären äger företag, driver sjukhus för sina anställda, får utländska bidrag (främst från USA) direkt till sig. På många sätt kan nog militären sägas vara en komplett stat i staten. Många militärer upplever att de står liksom över demokratin och politikerna.

För närvarande styrs Egypten av ett Militärråd. Där ska bland annat beslutas om vallagar inför presidentvalet, som ska hållas i vår. Frågan är dock om Militärrådet kommer att överlämna makten till det folkvalda parlamentet och den kommande folkvalda presidenten eller inte. Det finns de som säger att revolutionen i vintras närmast är att betrakta som en till revolution förklädd militärkupp, där målet var att få bort Mubarak, men inte att leda landet in i demokrati.